

Te internezi pe riscul tău

Sâmbătă, 10 iunie 2006

Gili Cârstea

O statistică a RID (Committee to Reduce Infection Deaths) spune că anual se îmbolnăvesc două milioane de americani, dintre care 90.000 vor muri, iar aceasta înseamnă mai mult decât SIDA, cancerul de sân și accidentele auto luate împreună. Un nou super-virus? O pandemie globală? Altă conspirație? Nu, doar infecții contractate în urma unei vizite sau șederi în spital.

“Este o ironie tragică faptul că în fiecare an... o persoană la fiecare cinci minute moare din cauza unei infecții luată tocmai din locul în care ar trebui să se simtă cel mai în siguranță,” spune dr. Betsy McCaughey, PhD, fondator și președinte al RID.

“Spitalele noastre plutesc pe o mare de bacterii,” spunea un alt epidemiolog renumit, iar motivul pentru riscul înalt de îmbolnăviri este lipsa de interes pentru un minim de igienă a personalului sanitar. Regulile stricte de igienă au fost abandonate și se contează pe folosirea extensivă și irațională de antibiotice.

Un ziarist glumeț propunea ca la intrarea fiecărui spital să se afișeze clar și în mai multe limbi anunțul: “Te internezi pe riscul tău.”

M-a făcut să mă gândesc, cu amărăciune, că aceasta este și situația cu biserica rămășiței. Deseori, la adunări administrative încinse, pastorii noștri nu uită să ne aducă aminte că biserica nu este un club pentru sfinți, ci un spital pentru păcătoși. Și este corect. Aici vin tot felul de oameni, cu diverse probleme și interese, cu concepții stranii despre dreptate, moralitate, demnitate, decență. Celor mai mulți le lipsește o minimă cunoaștere a principiilor neprihănirii, dar vin cu speranța că vor fi ajutați, vindecați și sprijiniți să ducă o viață spirituală corectă.

Bucuroși că ne-au trecut pragul, și astfel noi am ajutat niște suflete să vină la adevăr, facem tot posibilul să treacă printr-o cât mai superficială pregătire pentru botez. Neglijând complet să respectăm regulile de igienă, interesul nostru este concentrat îndeosebi să descoperim maladiile urâcioase de care suferă noul venit și să-l ajutăm să scape de ele. Așa se explică de ce foarte rar o comunitate poate fi infectată de virusul unui singur nou-venit, dar toți nou-veniții se infectează cu bacilul nostru laodicean.

Această fatalitate nu este nouă și nici specifică poporului nostru. Biserica vremii Domnului Hristos era și ea o amenințare sanitară pentru victimele care băteau la porțile ei, iar Domnul este dureros de sincer cu ei: “Voi înconjurați marea și pământul ca să faceți un tovarăș de credință; și după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă” (Mat 23:15).

Este un fel de a spune că noi ne dăm peste cap să convingem un potențial pacient să se opereze la noi de apendicită, și după ce a fost operat se îmbolnăvește și moare de SIDA.

Biserica lui Hristos trebuia să fie locul cel mai sigur de pe pământ, iar personalul să respecte cu strictețe regulile de igienă. Dar acestea au fost înlocuite de tot felul de tratamente alternative, importate din medicina populară, și care contează pe șocuri de antibiotice mai mult decât pe regula simplă a mâinilor spălate corect.

Așa cum spitalele de azi plutesc pe oceane de bacterii, la fel biserica se sufocă sub miile de aberații teologice importate din creștinismul popular. Împotriva lor personalul nostru sanitar pare lipsit de soluții, și nu observă cum indiferența, plictiseala și rutina au infectat biserica mondială. Nimeni nu se trezește să înțeleagă că ne închinăm unei statui care nu poate ajuta:

“Cu cine Mă veți pune alături, ca să Mă asemănați? Cu cine Mă veți asemăna, și mă veți potrivi? Ei varsă aurul din pungă, și cântăresc argintul în cumpănă; tocnesc un argintar să facă un dumnezeu din ele, și se închină și îngenunchează înaintea lui. Îl poartă, îl iau pe umăr, îl pun la locul lui; acolo rămâne, și nu se mișcă din locul lui. Apoi strigă la el, dar nu răspunde, nici nu-i scapă din nevoie. Țineți minte aceste lucruri, și fiți oameni! Veniți-vă în fire, păcătoșilor” (Isa 46:5-8).

Iar Iacob ne îndeamnă: “Apropiați-vă de Dumnezeu, și El Se va apropia de voi. Curățiți-vă mâinile, păcătoșilor; curățiți-vă inima, oameni cu inima împărțită!” (Iac 4:8).

O astfel de igienă spirituală ar fi necesară astăzi. De ce să așteptăm până când Dumnezeu va fi adus în situația să pună El Însuși la ușa noastră un afiș: “Te internezi pe riscul tău.”